CONCLUZIILE COLEGIULUI CENTRAL DE ANTRENORI

Punctul central al recentei ședințe de la București a colegiului de antrenori F.R.F. cu antrenorii echipelor divizionare A l-a constituit, după cum subliniam în numărul nostru trecut, analiza campionatului pe anul 1968/69, prezentată de antrenorul emerit EM. VOGL, președintele colegiului. Din această foarte documentată și aprofundată analiză redăm mai jos principalele capitole, sub o formă prescurtată.

LA UN AN DUPĂ SNAGOV...

Colegiul central a apreciat că, de data aceasta, este mult mai necesar ca în locul unei analize cvasi-clasice (pe factori, pe echipe, pe clasament etc.) să privească **desfășurarea campionatului prin prizma îndeplinirii obiectivelor cu influență mai mare asupra întregii activități de performanță,** obiective fixate la consfătuirea din iulie 1968 de la Snagov. La această consfătuire au fost făcute recomandări privind pregătirea, jocul și baza materială a activității, în scopul final de ridicare calitativă a fotbalului nostru :

— mărirea cantitativă a activității de instruire și competițională ;

— îmbunătățirea indicilor calitativi ai instruirii și jocului ;

— asigurarea premizelor organizatorice necesare îndeplinirii obiectivelor cantitative și calitative.

Stabilirea sarcinilor concrete a fost precedată de discuții îndelungate și — **paradoxal — chiar în cadrul consfătuirii de la Snagov și apoi în dezbaterile** ulterioare au fost exprimate **îndoieli și obiecțiuni mai mult față de sporirea parametrilor cantitativi (volumul) decît față de** indicii calitativi pentru ca, apoi, în practică, cum se va vedea mai jos, **realizările să fie inverse !**

PRELIMINARIILE SEZONULUI '68/69

Cum îndoielile privind volumul sporit de muncă recomandat de F.R.F. au fost serioase, a fost necesară o revenire asupra acestei probleme și precizarea, în consfătuirea de la 5 august 1968, că **noul program săptămînal de instruire este obligatoriu,** atrăgîndu-se însă atenția că aplicarea lui nu trebuie făcută dogmatic.

Odată cu sporirea volumului de instruire, pentru a ne apropia de concepția calendaristică pe plan mondial și, mai ales, pentru a satisface obligațiile noastre competiționale interne și internaționale crescute, a fost necesar ca F.R.F. să ia unele măsuri :

● Elaborarea unui calendar, pentru campionatul 1968/69 **mult mai dens decît în trecut, ceea ce însemna pentru jucătorii cei mai solicitați un număr de peste 60 de jocuri,** interne și internaționale, cifră cu care nu mai sîntem prea departe de fotbalul avansat din lume ;

● **Programarea periodică a două jocuri pe săptămînă,** indiferent de caracterul lor, amical sau competițional, intern sau internațional. Pentru jucătorii din loturile reprezentative acest regim a avut un caracter aproape permanent ;

● **Reducerea timpului afectat pregătirilor comune ale loturilor reprezentative** la 3 zile în cazul jocurilor de verificare sau amicale și la 6—9 zile pentru partidele inter-țări, ca efect normal al regimului aplicat la echipele de club. **Totul a fost comunicat antrenorilor înaintea perioadei pregătitoare.**

COTITURA A FOST FĂCUTĂ !

În ciuda condițiilor extrem de grele ivite pe parcurs, dar care n-au dus la situații de natură să impună schimbări fundamentale, această importantă cotitură — pentru că **toate măsurile au echivalat cu noutăți în fotbalul nostru** — a fost făcută. Acum, la sfîrșitul campionatului, se poate afirma că **CELE DOUĂ CALENDARE ÎNTOCMITE LA ÎNCEPUTUL TURULUI ȘI RETURULUI AU FOST RESPECTATE ÎNTOCMAI.**

Desigur, **în comportarea echipelor au existat și perioade cu randament mai scăzut.** N-a fost scutită nici o echipă de asemenea scăderi, numai că **GRADUL ȘI DURATA AU FOST DIFERITE : Crișul și Rapid** în tur, **„U" Cluj** la sfîrșitul turului, **Petrolul, Progresul și Politehnica** în retur, **Steaua** la începutul returului, **Vagonul** și **F.C. Argeș** aproape tot timpul.

Cauzele sînt, desigur, multiple, diferențiate de la echipă la echipă. Este cu totul posibil ca și efortul competițional depus anterior să-și fi spus cuvîntul la un moment dat, ceea ce este normal. Dar, și acest lucru poate fi spus cu certitudine, în nici unul din cazurile citate nu poate fi invocată exclusiv **epuizarea prematură** provocată de suprasolicitarea competițională, fiindcă o astfel de influență negativă ar fi trebuit să aibă consecințe fizice mai adînci și îndelungate, la o serie de echipe și în primul rînd la cele solicitate maxim; ar fi trebuit să ducă la o diferențiere a echipelor și jucătorilor în raport cu efortul depus și, în orice caz, ar fi trebuit să apară în mod mai evident în finalul turului sau returului. Or, așa ceva nu s-a întîmplat. Dimpotrivă.

Semnificativ pentru campionat a fost **tocmai angajarea fizică superioară a tuturor echipelor pe toată durata campionatului și faptul că jucătorii cu cele mai multe jocuri în picioare au avut o frecvență ca randament mai ridicată în finalul turului și al returului** (Sătmăreanu, Boc, Deleanu, Nunweiller VI, Dumitrache, Lucescu și alții). Un alt argument : **mai multe echipe,** cu toate fluctuațiile inerente, **au reușit în acest dens regim competițional, comportări destul de echilibrate, înregistrînd și unele progrese** (U.T.A., „U" Cluj, Dinamo Bacău, Jiul, Crișul, Rapid și chiar Vagonul în a doua parte a campionatului).

De aici rezultă că explicațiile perioadelor sau jocurilor izolat mai slabe trebuie căutate în primul rînd în alte direcții **(valoarea de bază a echipei, perturbările survenite pe parcurs în lot, încadrarea jucătorilor în pregătire și joc, atenția acordată dozării efortului între jocuri, recuperării și conținutului antrenamentelor, viața sportivă și disciplina jucătorilor, eficiența jocului practicat)** și numai după aceea trebuie apreciat **EFECTUL REAL AL EFORTULUI COMPETIȚIONAL** și văzut în ce proporție a contribuit. **În nici un caz nu se poate admite ca anumite deficiențe din activitate să fie acoperite** exclusiv prin invocarea oboselii provocate de efortul competițional mărit.

Noua activitate competițională a creat, fără îndoială, o serie de probleme noi, dificile, dar Colegiul central apreciază că marea majoritate a antrenorilor și mai ales cei ai echipelor cu jucători în loturile reprezentative, au dat dovadă de preocupare și conștiinciozitate în munca lor și prin acceptarea ideii în sine și în special prin aplicarea ei cu pricepere și perseverență — au demonstrat eficiența ei, **reușind să treacă împreună cu jucătorii lor un examen greu și foarte important pentru fotbalul nostru. A FOST O IZBÎNDĂ A NOULUI.**

CE SPUNE „TERENUL"

La reușita acestei activități cu calendar dens a contribuit incontestabil volumul sporit în activitatea de instruire, remarcat îndeosebi în perioadele pregătitoare și precompetiționale. Din controalele efectuate pe teren au rezultat cîteva aspecte demne de reținut.

I În timpul campionatului, în raport cu programarea jocurilor și deplasările, **s-au făcut 4—6 antrenamente practice,** cu circa 6—12 ore pe săptămînă.

II Acest regim de muncă, primit cu ezitări la început și marcat de oscilații inerente pe parcurs, **a fost urmat de toate echipele divizionare A,** în ciuda unor împotriviri, cîteodată accentuate, din partea jucătorilor.

III Regimul de muncă a determinat, în general, acumulări de energie și adaptări organice care au dus la o dezvoltare substanțială a capacității de efort. Consecințele : **o lărgire a razei de activitate pe posturi, continuitate și ritm** în timpul mișcării în teren. În final : **trecerea în condiții satisfăcătoare printr-o activitate competițională sporită și foarte densă.**

IV S-a realizat, în multe cazuri, **o selecție practică a capacității fizice și morale** a jucătorilor, întrucît cei plafonați, comozi, recalcitranți sau aflați pe o curbă descendentă, n-au putut face față și în consecință, sau au cedat pasul sau s-a renunțat la ei, în mod definitiv la unii **(Varga, Pahonțu, Vornicu, Sorin Avram, Jamaischi, Matache, Halagian, Chivu, Mețcaș, Bay, Țurcan,** etc.), temporar la alții **(Dan Coe, Răducanu, D. Popescu, Pîrcălab, Coman, Czako —** U.T.A., **Barbu** etc.). Din aceleași motive o serie de jucători au apărut cu intermitență sau numai ocazional în echipele lor **(Uțu, Pavlovici, Matei, Mateianu, Naghi, Haidu** și alții). În schimb, o serie de tineri s-au acomodat repede și au devenit titulari : **Ciolan** și **Roșu, Sălceanu, Hajnal, Băluță** (Bacău), **Constantinescu** (Farul), **R. Ionescu, Beldeanu, Dumitru, Broșovschi, Mertesz** (Vagonul).

Din acest punct de vedere, absența din loturile reprezentative a lui **Dobrin, D. Nicolae, Pîrcălab** sau **Grozea** și, în schimb, prezența lui **Boc, Dembrovschi, Domide** sau **Tufan** apar deosebit de semnificative.

V Timpul sporit afectat instruirii a dat antrenorilor posibilitatea să stea mai mult împreună cu jucătorii, să-i cunoască mai bine din toate punctele de vedere, să și-i apropie și să-i îndrume mai eficient. Cei mai mulți au procedat astfel și în special **D. Nicolae-Nicușor, N. Dumitrescu, A. Ferenczi, S. Justin, M. Bărbulescu, B. Marian.** La capitolul „dăruire profesională deosebită" însă, au fost antrenori care n-au răspuns în măsură necesară **(E. Mladin, R. Cosmoc, I. Bălănescu, Fr. Dvorzsak, R. Dușan, P. Comaniță).**

VI În reușita cantitativă o contribuție importantă au avut și medicii sportivi ai echipelor, ajutorul dat de aceștia antrenorilor în rezolvarea multor probleme și în special în cea a recuperării efortului între două jocuri. O colaborare strînsă și sinceră au avut în special **B. Marian** și **dr. M. Cristea, I. Oană** și **dr. V. Cristea, St. Cîrjan** și **dr. I. Pop, N. Dumitrescu-Coco** și **dr. L. Albu, M. Bărbulescu** și **dr. F. Ilea, S. Justin** și **dr. Dumitrescu** și **dr. Vlad, D. Nicolae-Nicușor** și **dr. Ștefănescu.**

Ca o concluzie la realizările cantitative în domeniul competițional și de instruire se poate afirma că **prin atingerea mulțumitoare a obiectivelor S-A CREAT O BAZĂ PENTRU PROGRESUL ÎN CONTINUARE, S-A REALIZAT O SELECȚIE NATURALĂ A UNOR JUCĂTORI,** într-un cuvînt **O NOUĂ OPTICĂ CU PRIVIRE LA POSIBILITĂȚILE NOASTRE ACTUALE.**

BILANȚ '68-'69

FOTBALUL DIVIZIONAR PE DRUMUL CEL BUN!

UNDE AM RĂMAS ÎN URMĂ...

Trecînd la calitatea antrenamentului și jocului, Colegiul central a conchis că sarcinile preconizate la Snagov și față de care antrenorii n-au ridicat obiecțiuni, deci au apreciat că pot fi realizate, n-au fost îndeplinite, mai exact spus **îndeplinirea lor a rămas mult în urma volumului realizat.** Desigur, **nu se poate afirma că în campionatul recent încheiat nu s-ar fi făcut și progrese calitative. Dar, între ele și indicii propuși există o diferență pronunțată.**

În timpul campionatului au fost înregistrate o serie de jocuri cu o valoare incontestabil ridicată și cu greu se poate spune care a fost mai bun : **Steaua — Dinamo București, Universitatea Craiova — Dinamo Bacău, „U" Cluj — A.S.A., Dinamo București — U.T.A., Petrolul — Rapid, U.T.A. — Progresul** sau **Politehnica — F.C. Argeș.** Acestea însă au fost sporadice și la diferite echipe.

Perioade mai bune au avut multe echipe **(U.T.A.** în toamnă, **Dinamo București** la sfîrșitul turului și returului, **Rapid** la începutul returului etc.), dar **nici una n-a reușit să se detașeze net prin elemente noi, moderne, statornicite definitiv în jocul lor.** În schimb, se poate spune că **media calitativă a tuturor jucătorilor a crescut față de anul trecut** și aceasta datorită progresului valoric al mai multor echipe : **Crișul, Dinamo Bacău, Jiul, „U" Cluj, Politehnica** și, în primul rînd, **U.T.A.** care nu numai că s-a apropiat de echipele considerate fruntașe, dar le-a și depășit prin constanță. În felul acesta **s-a produs treptat o apropiere valorică mai pronunțată între echipe** și nu din cauza slăbirii echipelor fruntașe, ci mai mult în urma progresului realizat de celelalte echipe. Fenomenul este cît se poate de normal. Volumul de muncă în instruire s-a generalizat și ca atare nivelul de pregătire fizică a jucătorilor și colaborarea lor în cadrul formației s-au putut apropia la toate echipele. În plus, antrenamentele sporite au ajutat mai mult pe jucătorii inițial mai puțin ridicați să progreseze decît pe cei avansați. De aceea, echipele — indiferent de valoarea cu care au intrat în campionat — s-au confruntat de la egal la egal în atîtea rînduri.

Colegiul socotește ca pozitiv acest aspect al campionatului pentru relațiile interne, dar nu și pentru cerințele pe plan internațional și de aceea trebuie să constate că **indicii fixați pentru performanțe mari, care să ducă fotbalul nostru în rîndul țărilor avansate, nu au fost îndepliniți.**

CE MAI LIPSEȘTE

Iată, sintetizate, cîteva „restanțe", care dăunează calității jocului și procesului de pregătire :

ÎN JOCUL ECHIPELOR

PREGĂTIREA FIZICĂ ● Capacitatea de efort, deși crescută, totuși este încă insuficientă pentru solicitări maxime frecvente pe toată durata jocului ● Viteza, în progres, n-a devenit o caracteristică ● Forța se menține pe vechiul făgaș, mai ales la atacanți.

PREGĂTIREA TEHNICĂ ● Execuțiile de bază s-au îmbunătățit, dar cele specifice cu scop ofensiv (centrările și mai ales trasul la poartă, ca frecvență și precizie) lasă mult de dorit ● Control exagerat al mingii, cu complicări inutile și cu un scăzut conținut tactic.

PREGĂTIREA TACTICĂ ● Organizare și colaborare mai puțin eficientă în atac, spre deosebire de apărare unde sînt mai bune ● Aglomerări excesive în apărare, în dauna atacului, prin nerespectarea corectă a marcajului și presingului pe tot terenul ● În consecință, atacurile sînt insuficient susținute.

La acest ultim capitol trebuie subliniat că au existat preocupări pentru imprimarea unor trăsături ale jocului modern **(Dinamo București, U.T.A., Steaua, „U" Cluj** etc.), dar ele n-au devenit o caracteristică permanentă, ci **s-au reflectat mai mult în jocul unor fotbaliști** (Sătmăreanu, Lucescu, Lereter, Boc, Deleanu, Dinu — Dinamo, Dumitrache, Dembrovschi, Libardi, Tufan, Cociș — Crișul, Beldeanu, Ivan, Lupulescu etc.) și nu-i întîmplător că cei mai mulți sînt componenți ai echipelor reprezentative.

ÎN PROCESUL DE INSTRUIRE

Planificarea muncii a existat, dar la majoritatea echipelor **s-a orientat după unele modele și a cuprins mai puțin nevoile concrete ale echipelor,** precum și căile specifice pentru realizarea obiectivelor stabilite. De aici a rezultat o generalizare care s-a resimțit și în munca practică, **prin respectarea uniformă a volumului preconizat.**

Lucru invariabil pe o perioadă îndelungată cu intensitate ridicată (Universitatea Craiova în primăvară) **sau cu intensitate mai redusă** (Steaua în toamnă). Exagerările într-o direcție sau alta împiedică atingerea scopului. Între durată și intensitate trebuie să existe o corelație foarte judicioasă.

Ciclul săptămînal a avut la multe echipe o repetare tipică, cu antrenamente (medii, maxime etc.) și exersări cvasi-rituale, neglijînd deseori importanța recuperării.

Individualizarea s-a rezumat mai mult la lucru în **grupe** după compartimente și **rar s-a lucrat individual pentru** perfecționarea noilor procedee tehnice cerute de joc.

Antrenamentele cu prea multe preocupări au fost aglomerate, n-a existat concentrare asupra unor teme puține la număr, dar concrete. Unii antrenori au urmărit nu caracterul de muncă la pregătire, ci antrenamente care să placă jucătorilor.

În general, nu am reușit să ne debarasăm de o serie de obișnuințe din trecut, **ne** refugiem deseori în formalism, nu ne transpunem **suficient** în realitatea obiectivă, devenind nu numai executanți, ci și proprii noștri metodiști. **Metodica și practica trebuie contopite într-o singură persoană. Aceasta este baza instruirii moderne.**

BAZA MATERIALĂ ? NESCHIMBATĂ !

Condițiile materiale pretinse, normal, de noul volum de activitate au rămas însă aceleași din trecut. Dacă **echipamentul și materialele necesare au fost suficiente cantitativ și calitativ** (cu rezerve în privința calității ghetelor și mingilor, care se uzează foarte repede), în schimb **celelalte condiții și în primul rînd terenurile lasă de dorit.** Numărul terenurilor de antrenamente este insuficient. **Unele** sînt neîngrijite **(Farul și Politehnica). U.T.A., Dinamo Bacău, Jiul, Universitatea Craiova, Petrolul, Crișul** și **F.C. Argeș** au avut la dispoziție

(Continuare în pag. 9)